

Tidligere har det været saaledes, at til et hvilket som helst Embede krævedes der en Eksamen af en eller anden Art; dette søger man nu ophævet for Amtmandsembedernes Vedkommende, og jeg kan ikke se andet, end at dette er rigtigt. Det bør ikke være Eksamen, der giver Adgang til et Embede, det bør være den paagældendes Evner og Dygtighed, og jeg har den Opfattelse, at i vort Land vil der være mange Mennesker, der uden at være i Besiddelse af den Eksamen, der her er Tale om, meget vel vil være i Stand til at bestride Embedet som Amtmand.

Jeg haaber ogsaa, at man vil fortsætte ad denne Vej. Ikke saaledes at forstaa, at jeg lader haant om Undervisning. Jeg mener, at Forholdene bør ordnes saaledes, at der for alle og enhver, som har Evner dertil, bliver Adgang til den bedst mulige Uddannelse, saaledes at de paagældende kan erhverve sig den Dygtighed og Kundskabsmængde, som kræves til at bestride Embeder af denne og lignende Art. Men Eksamen som saadan bør ikke være afgørende. Det er udenfor al Tvivl, at der er adskillige Embedsmænd med Eksamen, maaske ogsaa en meget pæn Eksamen, som dog ikke derfor kan siges at besidde den Dygtighed, der netop kræves for at kunne bestride et Embede paa tilfredsstillende Maade.

Den ærede foregaaende Taler (Klaus Berntsen) omtalte de mange Hverv, som Amtmændene har, og det er rigtigt, at som Forholdene nu er ordnede, spænder deres Arbejde over et meget stort Felt. Det er mit Haab, at der ved den nye Ordning, der nu indtræder som Følge af Retsreformens Ikrafttræden, maa ske den Forandring, at Amtskontorerne fremtidig bliver rent amtskommunale Kontorer. Hvis der kunde ske en Simplificering af Forretningsgangen, vilde det sikkert være af stor Betydning, thi det lader sig ikke bestride, at Forretningsgangen mellem Kommunerne og Ministeriet undertiden forsinkes ret betydeligt ved, at Sagerne skal gaa gennem Amtskontorerne. Disse virker paa mange Omraader som et Omsvøbsdepartement, hvilket ikke er gavnligt for en hurtig Forretningsgang. Endvidere mener jeg, det burde være saaledes, at Amtsraadet selv valgte sin Formand. Den foregaaende Taler, som vel med større Ret kan tale paa Sogneraadens Vegne, var meget tilfreds med den nuværende Ordning, men det forekommer mig, at naar baade Byraad og Sogneraad selv

vælger deres Formænd, burde Amtsraadene have Adgang til det samme.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Forslag til Vedtagelse her i Tinget.

Alfred Christensen: Det er ganske interessant at se, hvorledes Mørke og Skygge kan skifte i denne Sal. For et Øjeblik siden, da vi behandlede Beværløvsforslaget, var det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) i en Entente cordiale, i den inderligste, kærligste Forstaaelse baade med Indenrigsministeren og med alle dem, der stemte med Flertallet. Jeg sad derovre og blev overstemt som Mindretal, og jeg var temmelig trist. For Øjeblikket er jeg ovenpaa, saa meget ovenpaa, at jeg i Modsætning til, hvad jeg med Rette og med god Samvittighed kunde gøre ved det foregaaende Lovforslags Behandling, kan komplimentere Indenrigsministeren for det her foreliggende gode Lovforslag.

Det er ikke værd at tage saa højtideligt paa en Amtmand, som det ærede Medlem fra Assens gjorde. Lad os se det Spørgsmaal lige i Øjnene, om han kan undværes. At han kan gøre megen Nytte, er der ingen Tvivl om — det kan for Resten enhver dygtig Mand i sin Stilling. Det ærede Medlem fra Assens, der ikke er juridisk Kandidat med første Karakter, har gjort megen Nytte i Verden og kan gøre det endnu fremdeles. Der har været en Tid, hvor Amtmanden var om ikke en ren General Satan, saa i alt Fald Kongens Stedfortræder i vedkommende Landsdel og havde en paa Grund af Afstanden og Kommunikationsmidlernes Daarlighed omtrent ubegrænset Magt der, hvor han var Amtmand. Efter den Tid kom der en anden, hvor Amtmandens Stilling agtedes meget ringe.

Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) har siddet her i Folketinget som Medlem sammen med gamle Alberti. Af gamle Alberti mindes jeg et Ord, som han fortalte mig paa en Rejse, vi foretog, hvor han fortalte om dit og dat. Saa kom Talen paa Amtmændene, og saa sagde gamle Alberti: „Ja, jeg har aldrig kunnet forstaa, hvad Nytte en Amtmand gjorde.“ Og da nu Rottwitt var blevet Amtmand, sagde jeg til ham: „Rottwitt, hvad Nytte gør en Amtmand? Nu maa du jo vide det, da du selv er blevet Amtmand.“ „Jeg ved det ikke“, svarede Rottwitt. „Saa kunde jeg føje til: Ja, nogen Nytte gør dog en Amtmand ogsaa nu til Dags. Jeg er-